

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 77 I

Ediția în limba română

Legislație

Anul 62

20 martie 2019

Cuprins

I *Acte legislative*

DECIZII

- ★ Decizia (UE) 2019/420 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 martie 2019 de modificare a Deciziei nr. 1313/2013/UE privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii 1

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte legislative)

DECIZII

DECIZIA (UE) 2019/420 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 13 martie 2019

de modificare a Deciziei nr. 1313/2013/UE privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 196,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Mecanismul de protecție civilă al Uniunii (denumit în continuare „mecanismul Uniunii”) reglementat de Decizia nr. 1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ consolidează cooperarea dintre Uniune și statele membre și facilitează coordonarea în domeniul protecției civile în vederea îmbunătățirii răspunsului Uniunii la dezastre naturale și la cele provocate de om.
- (2) Mecanismul Uniunii recunoaște responsabilitatea principală a statelor membre pentru prevenirea, pregătirea pentru dezastre naturale sau pentru cele provocate de om și răspunsul la acestea și promovează, totodată, solidaritatea între statele membre în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE).
- (3) Dezastrele naturale și cele provocate de om se pot produce oriunde în întreaga lume, adesea fără avertisment. Indiferent dacă sunt naturale sau provocate de om, acestea devin din ce în ce mai frecvente, mai extreme și mai complexe, sunt agravate de impactul schimbărilor climatice și nu țin cont de frontierele naționale. Consecințele acestor dezastre asupra oamenilor, mediului, la nivel social și economic pot fi de o amploare nemaîntâlnită până acum.
- (4) Experiența recentă a arătat că dependența de ofertele voluntare de asistență reciprocă coordonate și facilitate de mecanismul Uniunii nu garantează întotdeauna că se pun la dispoziție capacități suficiente pentru a răspunde în mod satisfăcător nevoilor de bază ale persoanelor afectate de dezastre și nici că mediul și bunurile sunt protejate în mod adecvat. Acest lucru se întâmplă mai ales atunci când statele membre sunt afectate simultan de dezastre care sunt atât recurente, cât și neașteptate, fie naturale, fie provocate de om, și atunci când capacitatea colectivă este insuficientă. Pentru a depăși aceste lacune și a pentru face față pericolelor emergente, toate instrumentele Uniunii ar trebui să fie utilizate de o manieră pe deplin flexibilă, inclusiv prin promovarea participării active a societății civile.

⁽¹⁾ Avizul din 18 octombrie 2018 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO C 361, 5.10.2018, p. 37.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 12 februarie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 7 martie 2019.

⁽⁴⁾ Decizia nr. 1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 decembrie 2013 privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii (JO L 347, 20.12.2013, p. 924).

- (5) Este esențial ca statele membre să întreprindă acțiuni adecvate de prevenire și de pregătire, inclusiv asigurarea disponibilității unui număr suficient de capacități pentru a face față dezastrelor, în special incendiilor forestiere. Având în vedere faptul că Uniunea s-a confruntat în ultimii ani cu incendii forestiere de o intensitate și cu o răspândire deosebite, care au arătat lacune operaționale semnificative în mai multe state membre și în cadrul Capacității europene de răspuns la situații de urgență (EERC), instituită sub forma unui ansamblu de capacități de răspuns ale statelor membre, angajate în prealabil în mod voluntar în temeiul Deciziei nr. 1313/2013/UE, ar trebui adoptate măsuri suplimentare și la nivelul Uniunii. Prevenirea incendiilor forestiere este, de asemenea, fundamentală în contextul angajamentului global de reducere a emisiilor de CO₂.
- (6) Prevenirea are o importanță majoră pentru protecția împotriva dezastrelor naturale și a celor provocate de om și necesită acțiuni suplimentare. În acest scop, statele membre ar trebui să comunice în mod regulat Comisiei sinteze ale evaluărilor riscurilor și ale evaluării capabilității lor de management al riscurilor, punând accentul pe riscurile principale. În plus, statele membre ar trebui să facă schimb de informații cu privire la măsurile de prevenire și de pregătire, în special la cele necesare pentru abordarea riscurilor principale care au consecințe la nivel transfrontalier, și, dacă este cazul, a riscurilor cu probabilitate redusă de producere și cu impact major.
- (7) Comisia împreună cu statele membre ar trebui să continue să elaboreze linii directoare pentru facilitarea schimbului de informații privind managementul riscurilor de dezastre. Astfel de linii directoare ar trebui să sprijine o mai bună comparare a unor astfel de informații, în special în cazurile în care statele membre se confruntă cu riscuri similare sau cu riscuri transfrontaliere.
- (8) Prevenirea și managementul riscurilor de dezastre implică necesitatea de a elabora și de a pune în aplicare măsuri de management al riscurilor care implică coordonarea unui spectru larg de factori relevanți. Este important să se țină seama de variabilitatea actuală a climei și de tendințele preconizate ale schimbărilor climatice atunci când se pregătesc evaluări ale riscurilor și măsuri de management al riscurilor. Pregătirea hărților de risc este un aspect fundamental al consolidării acțiunilor de prevenire și a capacității de răspuns. Acțiunile pentru reducerea vulnerabilității populației, a activităților economice, inclusiv a infrastructurilor critice, a bunăstării animalelor și a faunei și florei sălbatice, a resurselor de mediu și culturale precum biodiversitatea, a serviciilor ecosistemului forestier și a resurselor de apă sunt de importanță maximă.
- (9) Pentru a consolida planificarea prevenirii și a pregătirii și coordonarea între statele membre, Comisia, în cooperare cu statele membre, ar trebui să fie în măsură să stabilească mecanisme de consultare specifice. În plus, Comisia ar trebui să poată solicita informații cu privire la măsurile de prevenire și de pregătire referitoare la riscuri specifice atunci când un stat membru adresează frecvent solicitări de asistență. Comisia ar trebui să evalueze aceste informații în vederea maximizării sprijinului global acordat de Uniune pentru managementul riscurilor de dezastre și a consolidării nivelurilor de prevenire și de pregătire ale statelor membre. Sarcina administrativă ar trebui să fie redusă și legăturile cu alte politici și instrumente esențiale ale Uniunii ar trebui să fie consolidate, în special cu fondurile structurale și de investiții europene, menționate în Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾.
- (10) Inundațiile constituie un risc în creștere pentru cetățenii Uniunii. În scopul consolidării acțiunilor de prevenire și de pregătire în domeniul protecției civile și în scopul reducerii vulnerabilității populațiilor lor respective în ceea ce privește riscurile de inundații, este necesar ca statele membre, atunci când efectuează evaluările riscurilor în temeiul prezentei decizii, să utilizeze pe deplin, printre altele, evaluările riscurilor efectuate în temeiul Directivei 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾, pentru a stabili dacă cursurile de apă și liniile lor de coastă sunt expuse riscului de inundații, și să ia măsuri adecvate și coordonate pentru a reduce aceste riscuri.
- (11) Este necesar să se consolideze capacitatea colectivă de pregătire și de răspuns la dezastre, în special pe baza sprijinului reciproc în Europa. Pentru a reflecta noul cadru juridic în temeiul prezentei decizii, denumirea Capacității europene de răspuns la situații de urgență (EERC), sau ansamblul de capacități puse în comun pe bază voluntară, ar trebui să fie schimbată în Rezerva europeană de protecție civilă.
- (12) Consolidarea Rezervei europene de protecție civilă necesită o creștere a finanțării din partea Uniunii în ceea ce privește adaptarea și repararea capacităților, precum și costurile operaționale.
- (13) Pe lângă consolidarea capacităților generale existente, ar trebui să se instituie rescEU, pentru a răspunde la situații copleșitoare ca ultimă soluție, în cazul în care capacitățile existente la nivel național și cele angajate în prealabil de statele membre în Rezerva europeană de protecție civilă nu sunt în măsură, în circumstanțele date, să asigure un răspuns eficace la diverse tipuri de dezastre.

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 320).

⁽⁶⁾ Directiva 2007/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind evaluarea și gestionarea riscurilor de inundații (JO L 288, 6.11.2007, p. 27).

- (14) Rolul autorităților regionale și locale în prevenirea și managementul dezastrelor este de mare importanță, iar capacitățile de răspuns ale acestora trebuie să fie implicate în mod adecvat în toate activitățile de coordonare și de trimitere pe teren realizate în temeiul prezentei decizii, conform cadrelor instituționale și juridice ale statelor membre, în vederea reducerii la minimum a suprapunerilor și pentru a favoriza interoperabilitatea. Aceste autorități pot juca un rol preventiv important și sunt, de asemenea, primele care reacționează în urma unui dezastru, împreună cu capacitățile voluntarilor lor. Prin urmare, este nevoie de o cooperare continuă la nivel local, regional și transfrontalier, în vederea instituirii unor sisteme comune de alertă pentru o intervenție rapidă înainte de mobilizarea rescEU, precum și de campanii periodice de informare a publicului cu privire la măsurile inițiale de răspuns.
- (15) Natura capacităților rescEU ar trebui să rămână flexibilă și să se poată adapta pentru a face față noilor evoluții și viitoarelor provocări, precum consecințele schimbărilor climatice.
- (16) Având în vedere că riscurile identificate, capacitățile generale și lacunele variază în timp, este nevoie de flexibilitate în instituirea rescEU. Prin urmare, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte de punere în aplicare pentru a defini capacitățile rescEU, ținând cont de riscurile identificate, de capacitățile generale și de lacune.
- (17) Pentru a asigura capacități rescEU funcționale, ar trebui să se pună la dispoziție credite financiare suplimentare pentru finanțarea acțiunilor din cadrul mecanismului Uniunii.
- (18) Uniunea ar trebui să fie în măsură să ofere sprijin statelor membre, cofinanțând dezvoltarea capacităților rescEU, inclusiv închirierea, leasingul ori achiziționarea acestora. Aceasta ar spori considerabil eficacitatea mecanismului Uniunii prin asigurarea disponibilității capacităților în cazurile în care un răspuns eficace la dezastre nu ar fi garantat altfel, în special în cazul dezastrelor cu un impact amplu, care afectează un număr semnificativ de state membre. Achiziționarea în comun a capacităților ar permite realizarea de economii de scară și o mai bună coordonare a răspunsului la dezastre.
- (19) Valoarea asistenței financiare din partea Uniunii furnizate pentru dezvoltarea capacităților rescEU ar trebui să fie stabilită ținând seama de lista categoriilor de costuri eligibile prevăzute în prezenta decizie. Pentru capacitățile necesare pentru a răspunde riscurilor cu probabilitate redusă de producere și cu impact major, care ar putea avea consecințe semnificative la nivel transfrontalier și pentru care nivelurile de pregătire în Uniune sunt considerate neadecvate potrivit analizelor lacunelor în materie de capacități întreprinse de autoritățile naționale de protecție civilă și de Comisie ar trebui să fie furnizată asistență financiară integrală din partea Uniunii. Ar trebui, de asemenea, să se aibă în vedere o cofinanțare substanțială pentru capacități a căror achiziționare și ale căror costuri recurente sunt foarte ridicate, cum ar fi capacitățile aeriene de stingere a incendiilor forestiere. În programele de lucru anuale ar trebui stabilite rate de cofinanțare exacte.
- (20) Pentru a asigura un echilibru între responsabilitatea națională și solidaritatea între statele membre, o parte din costurile operaționale ale trimerii pe teren a capacităților rescEU ar trebui să fie eligibile pentru asistența financiară din partea Uniunii.
- (21) Statele membre sau cetățenii acestora ar putea fi afectați în mod semnificativ de dezastre care au loc în țări terțe. În astfel de situații, capacitățile rescEU ar trebui să fie disponibile pentru a fi trimise pe teren și în afara Uniunii. Din motive legate de solidaritatea între statele membre, în cazul trimerii pe teren a capacităților rescEU în afara Uniunii, costurile operaționale ar trebui să fie suportate de bugetul Uniunii.
- (22) Pentru a asigura un răspuns care este, în același timp, coordonat și rapid, deciziile referitoare la trimiterea pe teren și demobilizare, precum și orice decizie în caz de cereri concurente ar trebui să fie luate de Comisie în strânsă coordonare cu statul membru solicitant și cu statul membru care deține, închiriază ori deține în sistem de leasing capacitățile rescEU vizate. Comisia și statul membru care deține, închiriază ori deține în sistem de leasing capacitățile rescEU ar trebui să încheie contracte operaționale care să detalieze termenii și condițiile de trimitere pe teren a capacităților rescEU.
- (23) Formarea, cercetarea și inovarea sunt aspecte esențiale ale cooperării în domeniul protecției civile. Pentru a consolida eficiența și eficacitatea activităților de formare și a exercițiilor în domeniul protecției civile, pentru a promova inovarea și dialogul, precum și pentru a întări cooperarea între autoritățile și serviciile naționale de protecție civilă ale statelor membre, este necesar să se instituie o rețea a Uniunii de cunoaștere în domeniul protecției civile. Rețeaua respectivă ar trebui să se bazeze pe structurile existente, inclusiv centre de excelență, universități, cercetători și alți experți, tineri profesioniști și voluntari cu experiență în domeniul managementului situațiilor de urgență. Continuarea cooperării în materie de formare, cercetare și inovare ar trebui, de asemenea, să fie consolidată cu organizațiile internaționale și, acolo unde este posibil, să fie extinsă la țări terțe, în special țări învecinate.
- (24) Operatorii din domeniul protecției civile își dedică viețile pentru a-i ajuta pe alții și investesc timp și efort pentru a-i ajuta pe cei aflați în dificultate. Acest curaj și acest angajament față de protecția civilă a Uniunii ar trebui să fie recunoscute de Uniune.

- (25) Deși consolidarea protecției civile prin luarea în considerare a tendințelor în producerea de dezaastre, precum cele meteorologice și cele la adresa securității interne, este una dintre prioritățile cele mai importante din Uniune, este esențial să se asigure o puternică dimensiune teritorială plasată sub responsabilitatea comunității, întrucât acțiunea comunităților locale este cea mai rapidă și mai eficace modalitate de a limita daunele cauzate de un dezastru.
- (26) Pentru a se asigura faptul că statele membre pot avea acces rapid la asistență și la capacitățile necesare pentru a răspunde la dezaastre naturale sau provocate de om în cel mai scurt timp și cât mai eficient posibil, este necesar să se simplifice și să se raționalizeze procedurile din cadrul mecanismului Uniunii și să se crească flexibilitatea acestora.
- (27) Pentru a permite utilizarea la maximum a instrumentelor de finanțare existente și pentru a sprijini statele membre în furnizarea de asistență, inclusiv în ceea ce privește răspunsul la dezaastre în afara Uniunii, finanțarea se acordă în temeiul articolelor 21, 22 și 23 din Decizia nr. 1313/2013/UE, în conformitate cu articolul 191 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾. Cu toate acestea, finanțarea destinată activităților de protecție civilă și în special ajutorului umanitar ar trebui să rămână în mod clar separată și să corespundă pe deplin obiectivelor și cerințelor juridice specifice ale acestora.
- (28) Este important să se asigure faptul că statele membre iau toate acțiunile necesare pentru a preveni cu eficacitate dezaastrele naturale și provocate de om și pentru a atenua consecințele acestora. Dispozițiile prezentei decizii ar trebui să consolideze legăturile dintre acțiunile de prevenire, de pregătire și de răspuns din cadrul mecanismului Uniunii. Ar trebui, de asemenea, să se asigure coerența cu alte acte legislative relevante ale Uniunii privind prevenirea și managementul riscurilor de dezaastre, inclusiv cu privire la acțiunile transfrontaliere în materie de prevenire și răspunsul la amenințări cum ar fi amenințări transfrontaliere grave pentru sănătate, astfel cum sunt prevăzute în Decizia nr. 1082/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁸⁾. Programele de cooperare teritorială din cadrul politicii de coeziune prevăd acțiuni specifice pentru a lua în considerare reziliența în fața dezaastrelor, prevenirea riscurilor și managementul riscurilor și ar trebui depuse eforturi suplimentare pentru o integrare mai puternică și sinergii sporite. Mai mult, toate acțiunile ar trebui să fie coerente cu angajamentele internaționale, precum Cadru de la Sendai pentru reducerea riscurilor de dezaastre pentru perioada 2015-2030, Acordul de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice și Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă a ONU, și să contribuie activ la îndeplinirea acestora.
- (29) Pentru a asigura un schimb de informații cuprinzător și fără sincope cu privire la capacitățile și modulele aflate la dispoziția statelor membre, este necesar ca informațiile încărcate în sistemul comun de comunicare și informare în caz de urgență (CECIS) să fie în permanență actualizate. În ceea ce privește informațiile furnizate prin intermediul CECIS, este, de asemenea, oportun ca statele membre să înregistreze în acesta capacități care nu sunt angajate în prealabil în Rezerva europeană de protecție civilă și care sunt la dispoziția lor în scopul trimerii pe teren a capacităților respective prin intermediul mecanismului Uniunii.
- (30) Este la fel de important să se creeze sinergii și să se îmbunătățească complementaritatea și coordonarea dintre mecanismul Uniunii și alte instrumente ale Uniunii, inclusiv cu cele care pot contribui la repararea sau atenuarea daunelor cauzate de dezaastre.
- (31) În vederea modificării categoriilor de costuri eligibile ce urmează a fi utilizate pentru stabilirea asistenței financiare din partea Uniunii pentru dezvoltarea capacităților rescEU, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽⁹⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (32) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei decizii, în ceea ce privește: definirea tipurilor și numărul capacităților de răspuns cheie necesare pentru Rezerva europeană de protecție civilă; definirea capacităților rescEU, ținând cont de riscurile identificate, de capacitățile generale și de lacune; instituirea, gestionarea și întreținerea rescEU; instituirea și organizarea Rețelei Uniunii de cunoaștere în domeniul

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

⁽⁸⁾ Decizia nr. 1082/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate și de abrogare a Deciziei nr. 2119/98/CE (JO L 293, 5.11.2013, p. 1).

⁽⁹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

protecției civile; categoriile de riscuri cu probabilitate redusă de producere și cu impact major și capacitățile corespunzătoare de management al acestora; precum și criteriile și procedurile pentru recunoașterea angajamentului de lungă durată și a contribuțiilor extraordinare aduse protecției civile a Uniunii, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁰⁾.

- (33) Întrucât obiectivul prezentei decizii, și anume consolidarea capacității colective de prevenire, de pregătire pentru dezastre și de răspuns la acestea, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea sau efectele sale, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta decizie nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (34) Pentru a asigura o tranziție fără dificultăți către punerea în aplicare integrală a rescEU, Comisia ar trebui, pentru o perioadă tranzitorie, să fie în măsură să furnizeze finanțare pentru a asigura disponibilitatea rapidă a capacităților naționale relevante. Comisia și statele membre ar trebui să depună eforturi pentru a obține capacități suplimentare, inclusiv elicoptere de stingere a incendiilor, pentru a răspunde riscului de incendii forestiere încă din vara anului 2019.
- (35) Prin urmare, Decizia nr. 1313/2013/UE ar trebui modificată în consecință.
- (36) Pentru a permite aplicarea promptă a măsurilor prevăzute în prezenta decizie, aceasta ar trebui să intre în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia nr. 1313/2013/UE se modifică după cum urmează:

1. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) facilitarea unui răspuns rapid și eficient la dezastre sau la dezastre iminente, inclusiv prin luarea de măsuri de atenuare a consecințelor imediate ale dezastrelor;”

(ii) se adaugă următoarele litere:

„(e) creșterea disponibilității și utilizării cunoștințelor științifice despre dezastre; și

(f) intensificarea activităților de cooperare și coordonare la nivel transfrontalier și între statele membre predispușe la aceleași tipuri de dezastre.”;

(b) la alineatul (2), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) progresele înregistrate în punerea în aplicare a cadrului de prevenire a dezastrelor: măsurate prin numărul de state membre care au pus la dispoziție Comisiei informațiile menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (d);”.

2. La articolul 4 se adaugă următorul punct:

„12. «stat participant» înseamnă o țară terță care participă la mecanismul Uniunii în conformitate cu articolul 28 alineatul (1).”

3. Articolul 5 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) ia măsuri pentru îmbunătățirea bazei de cunoștințe privind riscurile de dezastre și pentru o mai bună facilitare și promovare a cooperării și a schimbului de cunoștințe, de rezultate ale cercetărilor științifice și ale inovării, de bune practici și de informații, inclusiv între statele membre care se confruntă cu aceleași riscuri;”

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(b) litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) culege și distribuie informațiile puse la dispoziție de statele membre, organizează un schimb de experiență cu privire la evaluarea capacității de management al riscurilor și facilitează schimbul de bune practici în materie de planificare a prevenirii și a pregătirii, inclusiv prin intermediul unor evaluări inter pares voluntare;”

(c) litera (i) se înlocuiește cu următorul text:

„(i) evidențiază importanța prevenirii riscurilor și sprijină statele membre în demersurile lor de sensibilizare, informare și educare a publicului, precum și eforturile acestora de a furniza publicului informații cu privire la sistemele de alertă, oferind orientări cu privire la aceste sisteme, inclusiv la nivel transfrontalier;”.

4. Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 6

Managementul riscurilor

(1) În vederea promovării unei abordări eficiente și coerente a prevenirii dezastrelor și a pregătirii pentru acestea prin schimburi de informații fără caracter sensibil, și anume informații a căror divulgare nu ar fi contrară intereselor esențiale ale siguranței statelor membre, și a promovării schimbului de bune practici în cadrul mecanismului Uniunii, statele membre:

(a) elaborează în continuare evaluările riscurilor la nivel național sau la un nivel subnațional corespunzător;

(b) dezvoltă în continuare evaluarea capacității de management al riscurilor la nivel național sau la un nivel subnațional corespunzător;

(c) dezvoltă și îmbunătățesc în continuare planificarea managementului riscurilor de dezastre la nivel național sau la un nivel subnațional corespunzător;

(d) pun la dispoziția Comisiei o sinteză a elementelor relevante ale evaluărilor menționate la literele (a) și (b), punând accentul pe principalele riscuri. Pentru riscurile principale care au consecințe la nivel transfrontalier, precum și, după caz, pentru riscurile cu probabilitate redusă de producere și cu impact major, statele membre descriu măsurile de prevenire și de pregătire prioritare. Sinteza se transmite Comisiei până la 31 decembrie 2020 și, ulterior, o dată la trei ani și ori de câte ori au loc modificări importante;

(e) participă, în mod voluntar, la evaluări inter pares privind analiza capacității de management al riscurilor.

(2) Comisia, în cooperare cu statele membre, poate stabili, de asemenea, mecanisme de consultare specifice pentru a consolida în mod adecvat planificarea și coordonarea prevenirii și pregătirii între statele membre care sunt predispuse la tipuri de dezastre similare, inclusiv pentru riscurile transfrontaliere și riscurile cu probabilitate redusă de producere și cu impact major identificate în temeiul alineatului (1) litera (d).

(3) Comisia elaborează în continuare, împreună cu statele membre, până la 22 decembrie 2019, linii directoare privind sinteza menționată la alineatul (1) litera (d).

(4) În cazul în care un stat membru solicită în mod frecvent același tip de asistență prin intermediul mecanismului Uniunii pentru același tip de dezastru, Comisia poate, după o analiză atentă a motivelor și a circumstanțelor activării și cu scopul de a sprijini statul membru în cauză să își consolideze nivelul de prevenire și de pregătire:

(a) să solicite statului membru respectiv să furnizeze informații suplimentare cu privire la măsurile de prevenire și de pregătire specifice referitoare la riscul corespunzător aceluși tip de dezastru; și

(b) dacă este cazul, pe baza informațiilor furnizate:

(i) să propună trimiterea pe teren a unei echipe de experți pentru a oferi consultanță cu privire la măsurile de prevenire și de pregătire, sau

(ii) să formuleze recomandări pentru consolidarea nivelului de prevenire și de pregătire în statul membru în cauză. Comisia și statul membru respectiv se informează reciproc cu privire la orice măsuri luate în urma acestor recomandări.

În cazul în care un stat membru solicită același tip de asistență prin intermediul mecanismului Uniunii pentru același tip de dezastru de trei ori de-a lungul a trei ani consecutivi, se aplică literele (a) și (b), cu excepția cazului în care o analiză atentă a motivelor și a circumstanțelor activărilor frecvente demonstrează că acest lucru nu este necesar.”

5. La articolul 10, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia și statele membre colaborează pentru a îmbunătăți planificarea operațiunilor de răspuns la dezastre, atât naturale, cât și provocate de om, în cadrul mecanismului Uniunii, inclusiv prin elaborarea de scenarii de răspuns în caz de dezastre pe baza evaluărilor riscurilor menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (a) și a analizei generale a riscurilor menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (c), prin cartografierea activelor și prin elaborarea de planuri pentru trimiterea pe teren a capacităților de răspuns.”

6. Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu titlul următor:

„Rezerva europeană de protecție civilă”;

(b) alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Se instituie Rezerva europeană de protecție civilă. Aceasta constă într-un ansamblu de capacități de răspuns ale statelor membre, angajate în prealabil în mod voluntar, și include module, alte capacități de răspuns și categorii de experți.

(1a) Asistența furnizată de un stat membru prin intermediul Rezervei europene de protecție civilă este complementară capacităților existente în statul membru solicitant, fără a aduce atingere responsabilității primare a statelor membre de a preveni și de a răspunde în cazul dezastrelor de pe teritoriul lor.

(2) Pe baza riscurilor identificate, a capacităților generale și a lacunelor, Comisia definește prin intermediul actelor de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 32 alineatul (1) litera (f) tipurile și numărul capacităților de răspuns cheie necesare în cadrul Rezervei europene de protecție civilă (denumite în continuare «obiective în materie de capacități»).

Comisia, în cooperare cu statele membre, monitorizează progresele înregistrate în vederea îndeplinirii obiectivelor în materie de capacități prevăzute în actele de punere în aplicare menționate la primul paragraf din prezentul alineat, și identifică lacunele potențial semnificative în materie de capacități de răspuns din cadrul Rezervei europene de protecție civilă. În cazul în care se identifică asemenea lacune, Comisia analizează dacă statele membre au la dispoziție capacitățile necesare în afara Rezervei europene de protecție civilă. Comisia încurajează statele membre să abordeze lacunele semnificative în materie de capacități de răspuns din cadrul Rezervei europene de protecție civilă și poate sprijini statele membre în conformitate cu articolul 20, articolul 21 alineatul (1) litera (i) și articolul 21 alineatul (2).”

7. Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

rescEU

(1) Se instituie rescEU pentru a oferi asistență în situații copleșitoare în cazul în care capacitățile generale existente la nivel național și cele angajate în prealabil de statele membre în Rezerva europeană de protecție civilă nu sunt, în circumstanțele date, în măsură să asigure un răspuns eficace la diferite tipuri de dezastre menționate la articolul 1 alineatul (2).

Pentru a garanta un răspuns eficace la dezastre, Comisia și statele membre asigură, după caz, o distribuție geografică adecvată a capacităților rescEU.

(2) Comisia definește prin intermediul actelor de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 32 alineatul (1) litera (g) capacitățile rescEU, ținând seama de riscurile identificate și emergente, de capacitățile generale și de lacunele de la nivelul Uniunii, în special în domeniile combaterii aeriene a incendiilor forestiere, al incidentelor chimice, biologice, radiologice și nucleare și al răspunsului medical de urgență. Respectivele acte de punere în aplicare asigură coerența cu alte dispoziții de drept al Uniunii aplicabile. Primul astfel de act de punere în aplicare se adoptă până la 22 iunie 2019.

(3) Capacitățile rescEU se achiziționează, se închiriază ori se dețin în sistem de leasing de către statele membre. În acest scop, Comisia poate acorda granturi directe statelor membre, fără o cerere de propuneri. În cazul în care Comisia achiziționează capacități rescEU în numele statelor membre, se aplică procedura de achiziții comune. Asistența financiară din partea Uniunii se acordă în conformitate cu normele financiare ale Uniunii.

Capacitățile rescEU sunt găzduite de statele membre care le achiziționează, le închiriază ori le dețin în sistem de leasing. În cazul achizițiilor comune, capacitățile rescEU sunt găzduite de statele membre în numele cărora sunt achiziționate capacitățile rescEU.

(4) Comisia definește cerințele de calitate pentru capacitățile de răspuns care fac parte din rescEU, în consultare cu statele membre. Cerințele de calitate se bazează pe standarde stabilite la nivel internațional, atunci când există deja astfel de standarde.

(5) Statul membru care deține, închiriază ori deține în sistem de leasing capacități rescEU asigură înregistrarea capacităților respective în CECIS, precum și disponibilitatea și trimiterea pe teren a capacităților respective pentru operațiuni din cadrul mecanismului Uniunii.

Capacitățile rescEU pot fi utilizate numai în scopuri naționale, astfel cum se menționează la articolul 23 alineatul (4a), atunci când nu sunt utilizate sau nu sunt necesare pentru operațiuni de răspuns în cadrul mecanismului Uniunii.

Capacitățile rescEU se utilizează în conformitate cu actele de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 32 alineatul (1) litera (g) și cu contractele operaționale dintre Comisie și statul membru care deține, închiriază ori deține în sistem de leasing astfel de capacități, care detaliază termenii și condițiile de trimitere pe teren a capacităților rescEU, inclusiv participarea personalului.

(6) Capacitățile rescEU sunt disponibile pentru operațiuni de răspuns în cadrul mecanismului Uniunii în urma unei solicitări de asistență prin ERCC, în conformitate cu articolul 15 sau cu articolul 16 alineatele (1)-(9) și alineatele (11), (12) și (13). Decizia referitoare la trimiterea lor pe teren și la demobilizare, precum și orice decizie în caz de cereri concurente sunt luate de Comisie, în strânsă coordonare cu statul membru solicitant și statul membru care deține, închiriază ori deține în sistem de leasing capacitatea, în conformitate cu contractele operaționale astfel cum sunt prevăzute la alineatul (5) al treilea paragraf din prezentul articol.

Statul membru pe teritoriul căruia sunt trimise capacități rescEU este responsabil pentru conducerea operațiilor de răspuns. În cazul trimiterii pe teren în afara Uniunii, statele membre care găzduiesc capacități rescEU sunt responsabile pentru asigurarea integrării depline a capacităților rescEU în răspunsul global.

(7) În cazul trimiterii pe teren, Comisia, prin intermediul ERCC, convine cu statul membru solicitant cu privire la mobilizarea operațională a capacităților rescEU. Statul membru solicitant facilitează coordonarea operațională între propriile capacități și activitățile rescEU în timpul operațiilor.

(8) Coordonarea între diversele capacități de răspuns este facilitată, după caz, de Comisie prin ERCC, în conformitate cu articolele 15 și 16.

(9) Statele membre sunt informate cu privire la starea de funcționare a capacităților rescEU prin CECIS.

(10) În cazul în care un dezastru din afara Uniunii ar putea afecta în mod semnificativ unul sau mai multe state membre sau pe cetățeni ai acestora, pot fi trimise pe teren capacități rescEU în conformitate cu alineatele (6)-(9) din prezentul articol.

Atunci când capacitățile rescEU sunt trimise pe teren în țări terțe, în anumite cazuri, statele membre pot refuza să trimită pe teren propriul personal, în conformitate cu actele de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 32 alineatul (1) litera (g) și cu dispozițiile detaliate ale contractelor operaționale menționate la alineatul (5) al treilea paragraf din prezentul articol.”

8. Articolul 13 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu titlul următor:

„Rețeaua Uniunii de cunoaștere în domeniul protecției civile”;

(b) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia instituie o rețea de actori și instituții relevante în materie de protecție civilă și management al dezastrelor, inclusiv centre de excelență, universități și cercetători, care, împreună cu Comisia, formează Rețeaua Uniunii de cunoaștere în domeniul protecției civile. Comisia ține seama în mod corespunzător de cunoștințele de specialitate disponibile în statele membre și în organizațiile active pe teren.

Rețeaua îndeplinește următoarele sarcini în ceea ce privește formarea, exercițiile, experiența dobândită și diseminarea cunoștințelor, în strânsă coordonare cu centrele de cunoștințe relevante, după caz, și urmărind în același timp o reprezentare echilibrată din punctul de vedere al genului:”;

(ii) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) instituie și gestionează un program de formare pentru personalul responsabil cu protecția civilă și managementul situațiilor de urgență în materie de prevenire, pregătire pentru dezastre și răspuns la acestea. Programul urmărește să faciliteze schimbul de bune practici în domeniul protecției civile și include cursuri comune și un sistem de schimb de cunoștințe de specialitate în domeniul managementului situațiilor de urgență, inclusiv schimburi de tineri profesioniști și de voluntari cu experiență și detașarea de experți din statele membre.

Programul de formare vizează optimizarea coordonării, a compatibilității și a complementarității între capacitățile menționate la articolele 9, 11 și 12 și îmbunătățirea competenței experților menționați la articolul 8 literele (d) și (f);”

(iii) litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) stimulează cercetarea și inovarea și încurajează introducerea și utilizarea de noi tehnologii relevante pentru mecanismul Uniunii.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(4) Comisia consolidează cooperarea în materie de formare și sporește schimbul de cunoștințe și de experiență între Rețeaua Uniunii de cunoaștere în domeniul protecției civile și organizațiile internaționale și țările terțe, pentru a contribui la îndeplinirea angajamentelor internaționale în ceea ce privește reducerea riscurilor de dezastre, în special a celor din Cadrul de la Sendai pentru reducerea riscurilor de dezastre în perioada 2015-2030 adoptat la 18 martie 2015 cu ocazia celei de a treia Conferințe mondiale a Organizației Națiunilor Unite privind reducerea riscului de dezastre, la Sendai, Japonia.”

9. La articolul 15, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În caz de dezastru sau de dezastru iminent pe teritoriul Uniunii, statul membru afectat poate solicita asistență prin ERCC. Solicitarea trebuie să fie cât mai precisă posibil. Cererea de asistență expiră după o perioadă maximă de 90 de zile, cu excepția cazului în care se furnizează ERCC noi elemente care justifică necesitatea continuării asistenței sau a unei asistențe suplimentare.”

10. La articolul 16, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) În caz de dezastru sau de dezastru iminent în afara Uniunii, țara afectată poate solicita asistență prin ERCC. Asistența poate fi solicitată și de către sau prin intermediul Organizației Națiunilor Unite sau al agențiilor acesteia ori de către o organizație internațională relevantă. Cererea de asistență expiră după o perioadă maximă de 90 de zile, cu excepția cazului în care se furnizează ERCC noi elemente care justifică necesitatea continuării asistenței sau a unei asistențe suplimentare.

(2) Intervențiile în temeiul prezentului articol pot fi realizate fie ca intervenții autonome de acordare de asistență, fie ca o contribuție în cadrul unei intervenții conduse de o organizație internațională. Coordonarea la nivelul Uniunii se integrează pe deplin în cadrul coordonării generale efectuate de Oficiul Organizației Națiunilor Unite pentru coordonarea afacerilor umanitare (OCHA) și respectă rolul de lider al acesteia. În cazul dezastrelor provocate de om sau al situațiilor de urgență complexe, Comisia asigură coerența cu Consensul european privind ajutorul umanitar (*) și respectarea principiilor umanitare.

(*) JO C 25, 30.1.2008, p. 1.”

11. La articolul 19, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pachetul financiar pentru implementarea mecanismului Uniunii pentru perioada 2014-2020 este de 574 028 000 EUR în prețuri curente.

Suma de 425 172 000 EUR în prețuri curente provine din rubrica 3 «Securitate și cetățenie» a cadrului financiar multiannual, iar suma de 148 856 000 EUR în prețuri curente din rubrica 4 «Europa globală».”

12. Se introduce următorul articol:

„Articolul 20a

Vizibilitate și recompense

(1) Orice asistență sau finanțare furnizată în temeiul prezentei decizii asigură o vizibilitate adecvată a Uniunii, inclusiv vizibilitatea emblemei Uniunii pentru capacitățile menționate la articolele 11 și 12 și la articolul 21 alineatul (2) litera (c). Comisia elaborează o strategie de comunicare pentru ca rezultatele concrete ale acțiunilor din cadrul mecanismului Uniunii să devină vizibile pentru cetățeni.

(2) Comisia acordă medalii pentru a recunoaște și a onora angajamentul de lungă durată și contribuțiile extraordinare aduse protecției civile a Uniunii.”

13. Articolul 21 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (j) se înlocuiește cu următorul text:

„(j) instituirea, gestionarea și întreținerea capacităților rescEU în conformitate cu articolul 12;”

(b) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf, litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) costurile necesare pentru modernizarea sau repararea capacităților de răspuns pentru a le aduce la o stare de pregătire și disponibilitate astfel încât să poată fi trimise pe teren ca parte a Rezervei europene de protecție civilă, în conformitate cu cerințele de calitate ale Rezervei europene de protecție civilă și, dacă este cazul, cu recomandările formulate în cadrul procesului de certificare (denumite în continuare «costuri de adaptare»). Aceste costuri de adaptare pot include costuri legate de funcționalitate, de interoperabilitatea modulelor și a altor capacități de răspuns, de autonomie, de autosuficiență, de transportabilitate, de ambalare și alte costuri necesare, cu condiția ca acestea să fie legate în mod specific de includerea capacităților în Rezerva europeană de protecție civilă.

Costurile de adaptare pot cuprinde:

(i) 75 % din costurile eligibile în cazul unei modernizări, cu condiția ca suma respectivă să nu depășească 50 % din costul mediu al dezvoltării capacității; și

(ii) 75 % din costurile eligibile în cazul unei reparații.

Capacitățile de răspuns care beneficiază de finanțare în temeiul punctelor (i) și (ii) sunt puse la dispoziție ca parte din Rezerva europeană de protecție civilă pentru o perioadă minimă care este legată de finanțarea primită și care este cuprinsă între 3 și 10 ani începând de la disponibilitatea lor efectivă ca parte a Rezervei europene de protecție civilă, cu excepția cazului în care durata lor de viață economică este mai scurtă.

Costurile de adaptare pot cuprinde costuri unitare sau sume forfetare determinate pe tip de capacitate.”;

(ii) primul paragraf litera (d) și al doilea paragraf se elimină;

(c) se adaugă următoarele alineate:

„(3) Asistența financiară pentru acțiunea menționată la alineatul (1) litera (j) acoperă costurile necesare pentru a asigura disponibilitatea și trimiterea pe teren a capacităților rescEU în cadrul mecanismului Uniunii în conformitate cu al doilea paragraf din prezentul alineat.

Comisia se asigură că asistența financiară menționată la prezentul alineat corespunde unui procent de cel puțin 80 % și de cel mult 90 % din costul total estimat necesar pentru a asigura disponibilitatea și trimiterea pe teren a capacităților rescEU în cadrul mecanismului Uniunii. Suma rămasă este suportată de statele membre care găzduiesc capacitățile rescEU. Costul total estimat pentru fiecare tip de capacitate rescEU se stabilește prin intermediul actelor de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 32 alineatul (1) litera (g). Costurile totale estimate se calculează ținând seama de categoriile de costuri eligibile prevăzute în anexa Ia.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 30 pentru a modifica anexa Ia privind categoriile de costuri eligibile.

Asistența financiară menționată la prezentul alineat poate fi pusă în aplicare prin programe de lucru multianuale. Pentru acțiunile a căror durată depășește un an, angajamentele bugetare pot fi defalcate în tranșe anuale.

(4) Pentru capacitățile instituite pentru a răspunde unor riscuri cu probabilitate redusă de producere și cu impact major, astfel cum sunt definite prin intermediul actelor de punere în aplicare adoptate în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) litera (ha), asistența financiară din partea Uniunii acoperă toate costurile necesare pentru a asigura disponibilitatea și trimiterea pe teren.

(5) Costurile menționate la alineatul (3) pot consta în costuri unitare, sume forfetare sau rate forfetare, stabilite pe categorii sau tipuri de capacitate, după caz.”

14. Articolul 23 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„**Acțiuni eligibile referitoare la echipamente și operațiuni**”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(1a) Valoarea asistenței financiare din partea Uniunii pentru transportul unor capacități neangajate în prealabil în Rezerva europeană de protecție civilă și trimise pe teren în cazul unui dezastru sau al unui dezastru iminent pe teritoriul Uniunii sau în afara acesteia nu depășește 75 % din totalul costurilor eligibile.”;

(c) alineatele (2), (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Valoarea asistenței financiare din partea Uniunii pentru capacitățile angajate în prealabil în Rezerva europeană de protecție civilă nu depășește 75 % din costurile de exploatare a capacităților, inclusiv transportul acestora, în cazul unui dezastru sau al unui dezastru iminent pe teritoriul Uniunii sau al unui stat participant.

(3) Asistența financiară din partea Uniunii pentru transport nu depășește 75 % din totalul costurilor eligibile legate de transportul capacităților angajate în prealabil în Rezerva europeană de protecție civilă atunci când sunt trimise pe teren în cazul unui dezastru sau al unui dezastru iminent în afara Uniunii, astfel cum se menționează la articolul 16.

(4) Asistența financiară din partea Uniunii pentru resurse de transport poate acoperi, în plus, maximum 100 % din totalul costurilor eligibile descrise la literele (a), (b), (c) și (d), dacă acest lucru este necesar pentru a face ca asistența din partea statelor membre pusă în comun să fie eficace din punct de vedere operațional și dacă costurile sunt legate de unul dintre elementele următoare:

(a) închirierea pe termen scurt de capacități de stocare pentru depozitarea temporară a asistenței din partea statelor membre în vederea facilitării transportului coordonat;

(b) transportul din statul membru care oferă asistență în statul membru care facilitează transportul coordonat;

(c) reambalarea asistenței din partea statelor membre în vederea utilizării la maximum a capacităților de transport disponibile sau a îndeplinirii unor cerințe operaționale specifice; sau

(d) transportul local, tranzitul și depozitarea asistenței puse în comun în vederea asigurării unei furnizări coordonate la destinația finală în țara solicitantă.

(4a) Atunci când capacitățile rescEU sunt utilizate în scopuri naționale în conformitate cu articolul 12 alineatul (5), toate costurile, inclusiv costurile cu întreținerea și reparațiile, sunt suportate de statul membru care utilizează capacitățile.

(4b) În cazul trimiterii pe teren a capacităților rescEU în cadrul mecanismului Uniunii, asistența financiară din partea Uniunii acoperă 75 % din costurile operaționale.

Prin derogare de la primul paragraf, asistența financiară din partea Uniunii acoperă 100 % din costurile operaționale ale capacităților rescEU necesare pentru dezastru cu probabilitate redusă de producere și cu impact major atunci când capacitățile respective sunt trimise pe teren în cadrul mecanismului Uniunii.

(4c) În cazul trimerilor pe teren în afara Uniunii, astfel cum este menționat la articolul 12 alineatul (10), asistența financiară din partea Uniunii acoperă 100 % din costurile operaționale.

(4d) Atunci când asistența financiară din partea Uniunii menționată în prezentul articol nu acoperă 100 % din costuri, diferența de cost rămasă este suportată de către solicitantul asistenței, cu excepția cazului în care se convine altfel cu statul membru care oferă asistență sau cu statul membru care găzduiește capacități rescEU.”;

(d) se adaugă următorul alineat:

„(8) Costurile de transport pot consta în costuri unitare, sume forfetare sau rate forfetare stabilite pentru fiecare categorie de costuri.”

15. La articolul 26, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Acțiunile care primesc asistență financiară în temeiul prezentei decizii nu primesc asistență din partea altor instrumente financiare ale Uniunii. Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 191 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 (*), asistența financiară acordată în temeiul articolelor 21, 22 și 23 din prezenta decizie nu împiedică finanțări din partea altor instrumente ale Uniunii în conformitate cu condițiile stabilite în acestea.

Comisia se asigură că solicitanții de asistență financiară în temeiul prezentei decizii și beneficiarii unei astfel de asistențe îi furnizează informații cu privire la asistența financiară primită din alte surse, inclusiv din bugetul general al Uniunii, și cu privire la solicitările de astfel de asistență aflate în curs.

(2) Se dezvoltă sinergiile, complementaritatea și o coordonare sporită cu alte instrumente ale Uniunii, cum ar fi cele care sprijină politicile în materie de coeziune, dezvoltare rurală, cercetare, sănătate, migrație și securitate, precum și cu Fondul de solidaritate al Uniunii Europene. În cazul unor operațiuni de răspuns la crize umanitare în țări terțe, Comisia asigură complementaritatea și coerența acțiunilor finanțate în temeiul prezentei decizii cu acțiunile finanțate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1257/96 și se asigură că acțiunile respective sunt puse în aplicare în conformitate cu Consensul european privind ajutorul umanitar.

(*) Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1)."

16. Articolul 28 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Mecanismul Uniunii este deschis participării:

(a) țărilor membre ale Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS) care sunt membre ale Spațiului Economic European (SEE), conform condițiilor prevăzute de Acordul SEE, și altor țări europene, în cazurile în care acordurile și procedurile cuprind dispoziții în acest sens;

(b) țărilor în curs de aderare, țărilor candidate și potențial candidate, în conformitate cu principiile generale și cu termenii și condițiile generale de participare a țărilor respective la programele Uniunii instituite prin acordurile-cadru și deciziile consiliilor de asociere respective, sau prin alte acorduri similare.

(1a) Participarea la mecanismul Uniunii include participarea la activitățile acestuia în conformitate cu obiectivele, cerințele, criteriile, procedurile și termenii prevăzute în prezenta decizie, și are loc în conformitate cu condițiile specifice prevăzute în acordurile dintre Uniune și statele participante.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Organizațiile internaționale sau regionale, sau țările care fac parte din politica europeană de vecinătate pot coopera în activități din cadrul mecanismului Uniunii în măsura în care acordurile bilaterale sau multilaterale dintre aceste organizații sau țări și Uniune permit acest lucru.”

17. Articolul 30 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 30

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 19 alineatele (5) și (6) se conferă Comisiei până la 31 decembrie 2020.

(3) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 21 alineatul (3) se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la 21 martie 2019.

(4) Delegarea de competențe menționată la articolul 19 alineatele (5) și (6) și la articolul 21 alineatul (3) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(5) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(6) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(7) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 19 alineatele (5) și (6) sau al articolului 21 alineatul (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

18. La articolul 32, literele (g) și (h) de la alineatul (1) se înlocuiesc cu următorul text:

- „(g) instituirea, gestionarea și întreținerea rescEU, astfel cum sunt prevăzute la articolul 12, inclusiv criteriile pentru deciziile de trimitere pe teren, procedurile operaționale, precum și costurile astfel cum sunt menționate la articolul 21 alineatul (3);
- (h) instituirea și organizarea Rețelei Uniunii de cunoaștere în domeniul protecției civile, astfel cum se prevede la articolul 13;
- (ha) categoriile de riscuri cu probabilitate redusă de producere și cu impact major și capacitățile corespunzătoare de management al acestora, astfel cum sunt menționate la articolul 21 alineatul (4);
- (hb) criteriile și procedurile pentru recunoașterea angajamentului de lungă durată și a contribuțiilor extraordinare aduse protecției civile a Uniunii, astfel cum sunt menționate la articolul 20a.”

19. Articolul 34 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 34

Evaluare

(1) Acțiunile care primesc asistență financiară sunt monitorizate cu regularitate pentru a se urmări punerea lor în aplicare.

(2) Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului, o dată la doi ani, un raport referitor la operațiunile și progresele realizate în temeiul articolelor 11 și 12. Raportul include informații cu privire la progresele înregistrate în direcția îndeplinirii obiectivelor în materie de capacități, precum și la lacunele care persistă, astfel cum sunt menționate la articolul 11 alineatul (2), luând în considerare instituirea capacităților rescEU în conformitate cu articolul 12. De asemenea, raportul furnizează o imagine de ansamblu a evoluțiilor la nivelul bugetului și al costurilor legate de capacitățile de răspuns și o evaluare a necesității dezvoltării în continuare a acestor capacități.

(3) Comisia evaluează aplicarea prezentei decizii și prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la 31 decembrie 2023 și, ulterior, o dată la cinci ani, o comunicare privind eficacitatea, eficiența din punctul de vedere al costurilor și continuitatea punerii în aplicare a prezentei decizii, în special în ceea ce privește articolul 6 alineatul (4) și capacitățile rescEU. Comunicarea respectivă este însoțită, după caz, de propuneri de modificare a prezentei decizii.”

20. Articolul 35 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 35

Dispoziții tranzitorii

Până la 1 ianuarie 2025, asistența financiară din partea Uniunii poate fi acordată pentru a acoperi 75 % din costurile necesare pentru a asigura accesul rapid la capacitățile naționale care corespund celor definite în conformitate cu articolul 12 alineatul (2). În acest scop, Comisia poate acorda granturi directe statelor membre fără o cerere de propuneri.

Capacitățile menționate la primul paragraf sunt desemnate drept capacități rescEU până la sfârșitul acestei perioade tranzitorii.

Prin derogare de la articolul 12 alineatul (6), decizia privind trimiterea pe teren a capacităților menționate la primul paragraf este luată de către statul membru care le-a pus la dispoziție drept capacități rescEU. Atunci când o urgență națională, un caz de forță majoră sau, în cazuri excepționale, motive grave împiedică un stat membru să pună la dispoziție aceste capacități în cazul unui anumit dezastru, statul membru respectiv informează Comisia cât mai curând posibil, făcând trimitere la prezentul articol.”

21. Articolul 38 se elimină.

22. Trimiterile din textul deciziei la „Capacitatea europeană de răspuns în situații de urgență”, la „EERC” și la „ansamblul pus în comun pe bază voluntară” se înlocuiesc cu trimiteri la „Rezerva europeană de protecție civilă”.

23. Se introduce anexa Ia, astfel cum este prevăzută în anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Acordurile existente care intră sub incidența articolului 28 din Decizia nr. 1313/2013/UE continuă să se aplice până când vor fi înlocuite, după caz.

Adoptată la Strasbourg, 13 martie 2019.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

G. CIAMBA

ANEXĂ

„ANEXA IA

**CATEGORIILE DE COSTURI CARE POT FI ELIGIBILE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CALCULUL COSTURILOR
TOTALE ESTIMATE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 21 ALINEATUL (3)**

1. Costuri cu echipamentele
 2. Costuri cu întreținerea, inclusiv costuri cu reparațiile
 3. Costuri cu asigurarea
 4. Costuri cu formarea
 5. Costuri cu depozitarea
 6. Costuri cu înregistrarea și certificarea
 7. Costul materialelor consumabile
 8. Costuri cu personalul necesar pentru a asigura disponibilitatea și trimiterea pe teren a capacităților rescEU.”
-

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO